

Bespiegelingen bij het kerst Evangelie

Wanneer de evangelist Lucas over de geboorte van Jezus vertelt, dan plaatst hij deze geboorte op een duidelijk tijdstip en een duidelijke plaats: het gebeurde in de stad van David, in de tijd van keizer Augustus.

Als mensen dat lasen, dan gingen belletjes rinkelen: De stad van David, dat had verband met de troon van David!

Jesaja heeft in de achtste eeuw voor Christus, toen Israel van alle kanten bedreigd werd, de mensen al voorspeld, dat er door de troon van David vrede komt.

Dat er een koninkrijk komt, dat gegrondvest is op rechtvaardigheid en vrede. Een koninkrijk, dat door de vurige liefde van God tot stand komt.

Jesaja bracht hoop in een moeilijke tijd.

Wat een enorme tegenstelling met keizer Augustus, een buitenlandse overheerser, die geen vrede scheidt, maar iedereen op reis stuurt, hij wil dat ze zich allemaal inschrijven, hij wil controle hebben.

Wat zou er vermeld worden bij die inschrijving? Naam, geslacht, waar ze vandaan kwamen?

Stel nou dat we later over een geboorte praten, die vandaag plaatsvindt, dan hebben we het erover dat de baby in de coronatijd kwam, tijdens een demissionaire regering, toen er veel onrust was!

Reizen mocht nauwelijks en er liep een tweedeling dwars door de bevolking. Men wilde graag controle houden. Zoiets zou je kunnen vertellen over een baby van nu. (Geslacht? Waar het vandaan komt?)

Als een vrouw in verwachting is of als iemand ernstig ziek is of sterft, dan valt voor die mens en zijn omgeving al die aardrijkskunde en geschiedenis even totaal weg, dan zijn we in het hier en nu. Al die omgevingsfactoren zijn dan zo weinig belangrijk, je wilt je in veilige handen weten, daar draait het om.

En Maria dan? Ver weg van de vertrouwde, eigen omgeving, van het eigen thuis, in erbarmelijke omstandigheden brengt ze een kind ter wereld. Hoe was dat?

Maar een kind komt nu eenmaal, als het de tijd ervoor is, het leven gaat door, ondanks allerlei onzekerheden en ongemakken. En dan komt zorg op de eerste plaats, zorg voor het leven: Maria wikkelt het kind Jezus in doeken, zoals elk pasgeboren kind meteen zorg nodig heeft.

Zoals ook nu baby's in vluchtelingenkampen, mensen op de intensief care, eenzame mensen en wij allen, zorg nodig hebben.

Maria zorgt, ze wikkelt het kind in doeken.

Hoe gaat het verder? Wat gebeurt er met dit kind, wat gebeurt er met andere kinderen, met ons, met onze wereld?

Dit kind Jezus zal een teken van tegenspraak worden, Maria zal als door een zwaard doorstoken worden. Geen vrolijke toekomst, geen glanzend sprookje. Maar wel een toekomst vol liefde. Dit kind wordt een leraar, die de liefde van God verkondigt, die mensen samenbrengt, die mensen leert delen. Hij zoekt naar rechtvaardigheid en Hij wil vrede verspreiden.

Dit kind heeft geen eenvoudig leven, maar wel geloof in zijn Goddelijke Vader, dit kind schenkt volop hoop en liefde aan de mensen in zijn omgeving.

En Maria blijft aan zijn zijde, zij blijft trouw aan haar kind, het is een verhaal van enorm grote liefde. Niets nieuws en toch altijd nieuw.

Bij Zijn geboorte komen de engelen het goede nieuws brengen: de redder, de gezalfde, de Heer is gekomen. Hij wijst de mensen op God en op elkaar, op het verhaal van leven en liefde.

En wie komen er dan naar het kind Jezus toe? De herders, de eenvoudige, waakzame en zorgzame mensen, die samen op weg gaan vol hoop op het altijd nieuwe wonder van Gods liefde en de liefde voor elkaar. Op zoek naar God, die als een kind, onstuitbaar bij ons is gekomen en bij ons blijft.

Waar we ook zijn in de geschiedenis en onder welke omstandigheden ook, wij mogen geloven in een vredevorst die met en door ons werkt aan gerechtigheid en vrede. We mogen altijd blijven hopen en liefdevol voor elkaar zorgen.

Moge de vrede van kerst het vreugdevlammetje in uw hart aanwakkeren.